

156 O samostanih in samotarskem (puščavniškem) življenju

4 Človek se lahko popolnoma izdvoji od sveta, enako kot samotarji iz Karmela in Sidona, ki ne pogledajo ženske in se hranijo skromno s koreninami in različnimi jagodami, divji medom in rožiči. Večkrat se tudi obrežejo z avoljo Božjega kraljestva, ker potem ne zapadajo v skušnjave, v katerih bi se mogli pregrešiti po Mojzesu. Nimajo nobene imetja, ne staršev, nimajo žena in otrok, nimajo same moškosti. Stanujejo v skalnatih jamah, da jih ne draži lepota bujnih zemeljskih rastlin, ne govorijo med seboj, da ne bi bila izrečena, beseda, ki bi mogla ujeziti soseda.

5 Pod takimi, zelo, neumnimi, življenjsko nejasnimi razmerami in takimi varovanji pred možnostjo, da bi grešili, se drže seveda Mojzesovih zakonov, v kakšno korist in pobožnost? Rečem vam: "To jim nič ne koristi in drugim ljudem tudi nič! Ker Bog ni dal ljudem različnih moči, naprav in zmožnosti za to, da bi prespali v celicah kot samotarji, pač pa za delovanje po razodeti Božji volji in s tem tudi v korist bližnjemu!"

6 Bog ni nikdar rekel ljudem: "Pohabi in obreži se, da te ne bo dražilo meso ženske in da se obdržiš pred prešuštvom in zakonolomom"; Bog je rekel Adamu, ko mu je dal ženo: "Pojdita tja, razmnožujta se in obljudita Zemljo!" Mojzes pa pravi: "Ne uganjaj nečistosti in prešuštvovanja, ne poželi žene tvojega bližnjega in ne lomi zakona

7 Človek torej mora na svetu delati in se prostovoljno izogibati zlim zapeljivostim sveta. Tako bo močna njegova duša in moč Božjega duha jo bo prepojila! Z lenobnim življenjem ne pride noben človek do pravega, večnega življenja, ki zahteva v sebi najvišjo in popolno dejavnost v vseh brezštevilnih slojih življenja in dejavnosti.

8 Taki ljudje seveda grešijo malo, kot greši kateri koli kamen, kakšna zasluga pa je to za kamen? Duša pa bo morala odložiti njeno pohabljenno telo; kaj bo naredila v onostranstvu v svoji polni slabosti in popolni nedelavnosti?

9 Nadnjo bodo tam prišle vsemogoče preskušnje različnih vrst, ki jo bodo izpodbujale k polni in pravi življenjski dejavnosti in te preskušnje bodo za to, z njenimi tuzemnimi zmožnostmi obloženo dušo, popolnoma odgovarjale tem, kot so bile tukaj, vendar bodo za samo dušo gotovo težje od tukajšnjih, ker se v onostranstvu, kar duša misli in hoče, pred njo predočuje že kot prividna resničnost!

10 Tukaj ima duša opraviti z njenimi nevidnimi mislimi in snovanji, ki jih lahko obvlada in odstrani; kjer pa misli in snovanja postajajo resnična - vprašaj se - kako bo šibka duša obvladala prav svoj iz sebe ustvarjeni svet? Če ga tukaj samo misel, na primer, na sosedovo lepo, mlado ženo, že napolnjuje z vso gorečo strastjo, kaj se bo zgodilo, če bi se mu misel sosedove žene popolnoma prilagodila njegovim željam in hotenju, pa četudi le v prividnem obstoju?

11 Zato se bodo preskušnje v onostranstvu oblikovale veliko bolj hudo kot tukaj. Kaj bo zmogla duša narediti za osvoboditev iz tega ujetništva svoje lastne zle strasti? V onostranstvu bo morala biti veliko bolj samodejavna za osvoboditev iz zablod svojih misli, zasnov in slik; namreč, dokler ne bo sama prva položila roke k delu, ji ne bo

podana nobena pomoč po kakršnem koli neposrednem usmiljenju od Boga ali kakršnega koli duha, kot se to dogaja že delno tukaj na Zemlji.

12 Kdor resno ne išče Boga, zasleduje pa le poželenja sveta, ta zgubi Boga in Bog mu ne bo dal nobenega znaka, iz katerega bi mogel zaznati, kako globoko in daleč se je že oddaljil od Njega. Šele, če bo iz lastnega nagiba in potrebe začel zopet iskati Boga, se mu bo Bog poskušal približati in se mu pustil v toliko najti, kolikor je v iskalcu prave resnobe, da Boga najde in Ga spozna!

13 Zato torej ni z določeno pobožno lenobo prav nič, ker ona nima pri Meni nobene življenjske vrednosti !!!

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
Knjiga 7